

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Folke-Fester en Røst fra Danske Samfund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 8. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1842_721-txt-shoot-idm325.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Og m. H. naar jeg nu paastaaer dette om *Danmark*, som en historisk Kiendsgjerning, da smigrer jeg mig virkelig med, at den Paastand behøver kun en lille Oplysning, som jeg kan give, for at alle Dannemænd vil indsee dens Rigtighed, see med deres egne Øine, at Danmark virkelig, fra *Skjolds* og *Frodes* til *Frederik* den *Sjettes* og *Christian* 9den *Ottendes* Dage, var en saadan *Kiærminde-Lund*, hvor Ilden paa Fædernelandets Alter, selv naar den syndes slukt, var kun fæstet, ulmede under Asken og blussede op, naar Uveiret kom, naar Hvirvelvinde legede med Asken og Jordskælv rystede Alteret i sin Grundvold. For at see det, behøve vi nemlig ingenlunde at gaae tilbage til den graa, den fjerne *Oldtid*, hvor kun Faa kan følge os, og endnu Færre skielne det Virkelige fra det Fabelagtige, som i Sagnet altid sammensvæver, behøve vi ikke engang at beraabe os paa den dunkle, brogede *Middelalder*, da Folkene blindt fulgde alle Hjertets Indskydelser, baade gode og slette, saa for den Sags Skyld kunde vi godt lade staae ved sit Værd, hvad dog er meget for smukt til at oversees: ikke alene, om de ældgamle Dannemænd virkelig bar "tre Aar om Land, Kong *Frode* den *Fredegode*" og kronede hans Minde-Skjald, men ogsaa, om *Fædrenes Minde*, under *Slave-Stormen*, virkelig opblussede hos de berømte *Valdemarer* og hos Helte-Brødrene, *Axel* og *Æsbern* Snare, og om det virkelig var af *Fædernelands-Kiærlighed*, *Niels Ebbesen* glødede, da han vovede og opoffrede sit Liv for det undertrykte, sønderrevne, som det syndes, uden Redning forlorne *Danmark!* Ja m. H. hvad der gjør *Historiens* Vidnesbyrd om Dannemænds udødelige Kiærlighed til Fædrene og gamle *Danmark* saa mageløs indlysende, er, at vi kan blive staaende ved *Nyaarstiden*, baade lys og kold nok, og dog see det Samme, behøve kun at pege paa nye og sikre Kiendsgjerninger, for at Alle, 10som vil, kan see det, ja, for at Alle, som ikke med Flid vende Øinene bort, maae see det. Hvad der skedte her i *Kiøbenhavn* ved *Beleiringen*, i den haarde *Vinter*, under Kong *Frederik* den *Tredie*; og hvad der skedte tæt herudenfor, paa *Kongedybet*, i det tordensvangre *Foraar*, i *Frederik* den *Sjettes* Ungdom, og endelig, hvad der skedte paa *Amalienborg*, en *Maidag* i hans Alderdom, kun for elleve Somre siden, det er jo saa sikkert og vist, som hvad der skedte igaar, saa, naar det vidner om den *Danske* Fædernelands-Kiærlighed, som mageløs dyb og udødelig, da er dette historiske Vidnesbyrd aabenbar tusind Gange *klarere* end det, der udspringer fra langt mere glimrende Begivenheder enten i *Oldtid* eller *Middelalder!*